ÖNCÜ İŞÇİ

ZAFER İŞÇİ SINIFININDIR

YIL : 1 — SAYI : 1 FİATI : 25 KURUŞ 5 ŞUBAT 1971

ZAFERE KADAR MÜCADELEMİZDE
HEP BİRLİKTE

Bugün başta bizler yani işçi sınıfı olmak üzere halkımız son zamlar ve vergilerle iyice soyulmakta ve büyük bir geçim sıkıntısının yanısıra keyfi işten çıkarmalarla işsizlik de son haddine varmıştır.

Bu durumda başta işçi sınıfımız olmak üzere, köylüler, küçük memurlar, gençler ve diğer yoksul sınıf ve tabakalar kendi haklarını almak için mücadele etmektedirler. Bu mücadeleler yayıldıkça ve güçlendikçe bize yapılan baskılar da artmaktadır. Ama bu baskılar asla bizi yolumuzdan geri çeviremeyecektir.

Mücadele etmeden hak alınmaz. Bunun için bizler bundan sonra haklarımızı almak için daha tesirli ve amansız mücadeleler vermek zorundayız. Korkmadan, yılmadan bıkmadan ve usanmadan bu mücadeleyi sonuna kadar vereceğiz. Bu mücadeleden kaçmak haklarımızdan vazgeçmektir.

İşçi arkadaş, mücadelemizde ne kadar çok birleşir, birbirimize destek olursak o kadar güçlü oluruz. Biz birleştikçe güçlenir, güçlendikçe yenilmez bir kuvvet oluruz. Mücadelemizi tek başımıza yapmaya kalkarsak ve hepimiz böyle yaparsak o mücadele dağınık ve cılız olur. Cılız ve dağınık bir mücadele ile karşımızdaki hainleri yenmek imkânsızdır. Ama bizler fabrikalarda birleşirsek; birleşen fabrikalar birbirine yardım

(Devamı Sayfa 3'de)

ENTİL' DE GREV

Kardeşler, Eskişehir Entilde olanlar'dan tabi'ki haberiniz yoktur. Hiçbir gazete Anadolu'nun bu köşesinde mücadele eden bizden haber etmedi. Bizi desteklemedi. Se-

(Devamı Sayfa 3'de)

MONTAJ İŞÇİLERI ve TOPLU İŞÇI ÇIKARMA

Geçtiğimiz aylarda, otomobil, kamyon, traktör, motosiklet, jip gibi montaj mamulleri işçileri toplu olarak işten çıkarıldılar. Gelen haberlere göre tensikata tabi işçilerin işçilerin sayısı 2000'e ulaşmıştır.

10. bin kadar işçi Gebze'den İstanbul'a yürümüşler ve toplu işçi çıkarmalarını protesto için Kadıköy'de de bir miting yapmışlardır.

İşveren çevreleri piyasanın durgun olduğunu onun için işçi çıkarttıklarını söylüyorlar. Oysa kazın ayağı hiç de öyle değil, İşverenler toplu olarak işten çıkarttıkları işçilerin yerine ucuz işçi alıp, sömürüyü daha da artırmaktalar. Piyasanın durgun olmasına sebep olanlar da

(Devamı Sayfa 3'de)

Tensikat nedir?

İşçileri toplu olarak işten çıkarmaya TENSİKAT denir. Patronlar, üretilen malların alıcı bulmadığını iddia ederek toplu halde işçi çıkarırlar.

Bir süre sonra ise, attıkları işçilerin yerine en düşük ücretlerle işçi alırlar.

BAŞYAZI

Niçin Çıkıyoruz

İŞÇİ OSMAN SAYKUN

Yıllardır Türkiye'de birbirinden farksız bir çok gazete basılmaktadır. Bunların hemen hemen hepsi bozuk düzeni savunmaktadır. Çünkü bu gazeteleri çıkaranlar, yönetenler ve yazıp çizenler hakim sınıflar ve onların uşaklarıdır. Bu nedenle gazeteler sinema haberleri, sosyete eğlenceleri; moda, kadın ve seks gibi yazılarla doludur. Bugün Türkiye'de hemen her gün grev, işgal, lokavt, oturma grevi, iş yavaşlatma, köylerde tarla işgali, köylü direnişleri gibi çeşitli olaylar olmaktadır. Bunlardan hiç bahsetmezler. Sebep şu; İşçileri köylüleri sınıf bilincinden saptırmak düşüncelerini başka yöne sürükleyerek sınıfsal varlığını ondan gizlemek.

Bütün bunları en ufak noktalarına kadar işçilere, köylülere anlatmak için, biz Ankara'da ki Devrimci işçiler ÖNCÜ İŞÇİ'yi çıkarmaya karar verdik. Bundan böyle biz işçiler de sesimizi ÖNCÜ İŞÇİ aracılığı ile bütün işçilere ve köylülere duyuracağız. ÖNCÜ İŞÇİ'de ekonomik mücadelenin ne olduğunu, sınıf mücadelesinin ne olduğunu, devrimci mücadelenin ne olduğunu ve nasıl yapılacağını; artı - değerin ne olduğunu, bütün sun-i varlıkların ve sermayenin emekten meydana geldiğini anlatacağız.

ÖNCÜ İŞÇİ bütün çalışanların gazetesi olacak. Yani bütün sömürülenlerin bilgi hazinesi olacak. Hiç düşündünüz mü? Bir kapitalistin, sermayedarın, para babasının üzerinden emeği kaldırırsak çırıl çıplak kalacak. Bunu şöyle izah edelim: Bakıyoruz ayağında bir papuç, derisi köylünün. Bunu işçi kösele ve saya haline sokuyor. Kundura işçisi tamamlıyor. Boya işçisi cila ve boyasını yapıyor. Sırtında bir elbise yünü, keteni köylünün. Dokuma sanayinde işçi kumaş haline getiriyor. Başka bir işçi (terzi) sırtına giydiriyor. Şortu, mayosu, gömleği, kravat ve çorabı keza aynı. Bindiği lüks arabanın tamamı emekten meydana gelir. Radyosu, kaloriferi, lastiği döşemesi vs. Oturduğu köşk, villa, daire aynı şekilde, Çimentosu en zor işçilik olan çimento fabrikalarındaki işçileri tarafından yapılır. Demiri, De-

(Devamı Sayfa 3'de)

İktidarın elleri cebimizde

Çimentodan sonra Sümerbank mamullerine ve PTT'ye de zam geldi. Zam furyasının bunlarla da bitmiyeceği bilinmekte. Şekere, peynire, gazyağına, benzine ve en kötüsü ekmeğe uzun etmeyelim en önemli ihtiyaç maddelerimize de zam geleceği söyleniyr. Ha, şunu da unuttuk : işbirlikçi iktidar sigaramızı da ihmal etmiyor. Birinci'nin yerine 125 kuruştan satılan "Karadeniz" isimli bir sigara piyasaya çıkarıldı.

Yoksul halkımız, gittikçe artan hayat pahalılığı karşısında sınkıntıya düşmekte ve ülke çapında direnişler yapmaktadır.

Bu direnişlere katılalım, bu direnişleri yaygınlaştıralım.

İŞÇİ DÜŞMANI BİR MÜDÜR

1967 yılında kurulan DİSK kısa bir zamanda gelişti. Kurulu olduğu bütün iş kollarında çoğunluğa geçti. İşçiler akın akın Sarı Türk - İş'ten ayrılarak DİSK'e katıldılar. Patronların ve onların iktidarının oyunu bozuldu. Bozuldu, çünki işçiler sarı sendika çemberini kırarak gerçek sendikalara, DİSK'e bağlı sendikalara giriyorlardı.

İşte bu durum karşısında hakim sınıflar çeşitli yeni oyunlar tezgâhlamak istiyorlar.

Bu oyunlardan bir tanesini de Ankara Bölge Çalışma Müdürü oynamak istiyor. Bu zat her geçen gün güclenen DİSK üyesi Maden - İş, Kimya - İş ve Basın - İş'e toplu sözleşme yetkisi vermemek için çırpınıyor. İşçinin DİSK'te toplanmasından korkuyor. yor.

Çünki İŞÇİ SINIFI HAKLIDIR VE BİRLEŞTİĞİ İÇİN GÜÇLÜDÜR. ONUN ÖNÜNDE HİÇBİR GÜÇ DURAMAZ.

Bayer'de Direniş

(İzmit'ten bir işçi arkadaş bildiriyor)

İzmit'te kurulu Bayer Tarım Koruma İlâçları Fabrikasında çalışan 250 işçi 58 gün süren grevden birlik ve beraberlik içinde oldukları için başarıyla çıkmışlardır. Toplu sözleşmeden hemen sonra sendika

(Devamı Sayfa 3'de)

Emperyalizme karşı mücadele ortaktır

Emperyalist saldırgan güçler, dünya çapında günden güne gerilemekte hergün daha da gelişen ve yaygınlaşan ezilen halkların kurtuluş mücadeleleri nihai zafere doğru yaklaşmaktadır.

Vietnam'da, Laos'da, Kamboçya'da, Afrika'da, Ortadoğu'da, Latin Amerika'da halkların kurtuluş bayrağı hızla yükselmektedir. Emperyalistler ve işbirlikçileri artık sömürülerini istedikleri gibi sürdürememektedirler.

Günümüzde emperyalizm üçüncü bunalım dönemini yaşamaktadır. Emperyalizmin birinci bunalım dönemi sonunda Sovyetler Birliği kuruldu. İkinci bunalım dönemi sonunda Avrupa'da sosyalist ülkeler kuruldu.

Bugün yani emperyalizmin üçüncü bunalım döneminde dünya halklarının kurtuluşu için HALK SA-

(Devamı Sayfa 3'de)

Sili'de Halk Mahkemeleri

Devrimci Başkan Allende'nin ülkesi Şili'de Halk mahkemeleri kurulması için meclise bir tasarı getirildi. Tasarının gerekçesinde "mahalli halk mahkemleri"nin yoksul halkın dertlerine çözüm bulacağı belirtilmektedir.

Bu arada, öğrenildiğine göre Şili'de bir banka daha devletleştirilmiştir.

BÜTÜN DÜNYA'da GENEL GREV

İtalya'da genel grev

Genel grev silahının en yaygın ve en etkin olarak kullanıldığı İtalya'da Ekim ve Aralık aylarındaki genel direnişlerden sonra ülke çapında elektrik işçileriyle, kimya işçileri de genel grev yapmışlardır. Yaz aylarına doğru Genel Grevlerin tekrar yaygınlaşması beklenmektedir.

İngiltere' de genel grev

İngiltere'deki Posta işçilerinin genel grevine katılma oranı, telefon santral cıları dışında % 100'e ulaşmıştır.

Ücretlerine % 15 zam isteyen işçilerin genel grevi ülkedeki bütün haberleşmeyi durdurmuştur.

PTT işçilerinin yaptığı bu Genel Grev son yıllarda İngiltere yaptığı 17. inci GENEL GREV'dir.

NİÇİN BÖYLE

İşçi arkadaşım, bugüne kadar hep uyutulduk. Köleler gibi çalıştırılan bizlere her zaman insanlık dışı muameleler yapıldı. Emeğimizi, alın terimizi çaldılar. Fabrikada, atölyede, tornada ve tarlada köleler gibi çalışan bizlere karın tokluğunu bile çok görmektedirler.

Artık bu durumları iyice görmek, bilmek ve öğrenmek zamanı gelmiştir. Bundan böyle işçilerin birliği ve beraberliği için çıkan gazetemizin bu köşesinde haksızlıklar, hırsızlıklar ve soysuzlukları yazacağız. Bu haksızlıkları ve hırsızlıkları kimlerin, ne için yaptıklarını, kimlerin emeğimizi ve alın terimizi çalanlarla birlik olduğunu anlatacağız. Bütün bu oyunları işçilerin, köylülerin gözlerinden saklamak için neler yapıldığını açıklıyacağız. Dostlarımızın kimler olduklarını da yine burada yazacağız.

GAYRİ YETER! Uyanmanın zamanı gelmiştir. Haklarımızı aramanın zamanı gelmiştir. Mücadele etmenin zamanı gelmiştir. Ve mücadele etmk için işçilerin, köylülerin ve tüm yoksul halkımızın birleşmesinin zamanı gelmiştir.

İşçi arkadaşım, artık iyice düşünmeli, nasıl aldatıldığını anlamalısın. Hiç düşündün mü?

Hayat pahalılığı hergün daha da artıyor. Geçim hergün daha da zorlaşıyor ve bu sıkıntıyı hep bizler çekiyoruz. Niçin böyle?

Hayat pahalılığı hergün daha da artıyor. Geçim hergün daha da zorlaşıyor ve bu sıkıntıyı hep bizler çekiyoruz. Niçin böyle?

İşsizlik bugün bütün Türkiye'yi kaplamış bir canavardır. Hep bizler işsiz kalırız. Niçin böyle?

Hastalandığımızda, yaralandığımızda hastane kapısından kovulanlar hep bizleriz Niçin böyle?

Çocuklarımız okuyamaz. Okuyabilme imkânı bulanlar da ilkokuldan sonra okuyamaz. Niçin böyle?

Hapishanelerde bizi soyanlar değil, hep bizler ve bizlerle birlik olanlar vardır. Niçin böyle?

Bizler bugüne kadar hep sustuk. Haksızlıklara, hırsızlıklara ve soysuzluklara ses çıkarmadık. Bunları yapan hainlere "dur" demedik. Niçin böyle?

İşte bütün bu "Niçin böyle" sorularının cevabını bu köşede vereceğiz.

İşçi Hasan

Fransa' da 40 saat çalışılıyor

Fransa'da Sosyal Sigortalarda haftada 40 saat çalışılıyor.

Öğrendiğimize göre Fransa'da Sosyal Sigortalarda çalışan işçiler ve memurlar, 1971 başından itibaren haftada 40 saat çalışmaya başlamışlardır. Bundan önceki yönetmeliğe göre ise haftada 41,5 saat çalışıyorlardı.

kamboç'ta devrimcilerin başarısı

Kamboç'da saldırgan Amerikan Emperyalizmine ve onun yerli ortaklarına karşı mücadeleyi yöneten "Ulusal Kamboç Birleşik Cephesi"ne bağlı gerillalar Amerika'lılarla işbirlikçi gericilerin elinde bulunan Kamboç Başkenti hava Alanını basıp bütün hava kuvvetlerini yokettiler. Gelen haberlere göre ülkenin üçte ikisi "Birleçik Cephenin" kontrolu altındadır. Ülkenin devrik başkanı Sihanuk verdiği demeçte zaferin yakın olduğunu söylemiştir,

İŞÇİ SINIFI TARİHİ

Kardeşler,

Bu gazeteyi çıkartırken sizin, işçi sınıfımızın tarihini de öğrenmek istediğin de olduğunuzu düşündük. Her sayıda tarihimizden bir mücadeleyi burada anlatarak, ilk grevden itibaren bugüne kadar olan mücadelemize şöyle bir göz atacağız.

Türkiye'de ilk grev İsbul'da 1872 yılında Beyoğlu telgrafhanesinde oldu. İlk büyük grev de 1873 de tersane işçilerinin haklarının verilmemesi sonucun da doğdu. Daha sonraları grevler genişliyerek bütün İstanbul'u kapladı. Artık haklarını alamayan bütün işçiler greve gidiyorlardı. Bunlardan Balya Karaaydın demiryolu inşaatında çalışan işçilerin grevi çok kanlı oldu. Ve işçi sınıfı ilk şehidini burada verdi.

Bu ilk grevlerden sonra işçiler 1908 yılında bütün fabrikalarda greve başladılar. 1 Ağustos'ta, Vapur kaptanları, 13 Ağustos'ta Paşabahçe işçileri, Tranvay işçileri, 15 Ağustos'ta Şimendifer Kumpanyası Ameleleri, 17 Ağustos'ta Anadolu - Bağdat Demiryolu işçileri, 29 Ağustos'ta tekrar Tranvay işçileri, 14 Eylül'de Ereğli Kömür havzasındaki işçiler, 15 Eylül'de Anadolu Demiryolu işçileri, 5 Ekim de Aydın Demiryolu işçileri sıra ile greve gittiler.

Cumhuriyetten sonra işçi hareketlerinin azaldığını görüyoruz. Takrir-i sükûn adı verilen ve işçilerin sendika, birlik, parti kurmak, grev yapmak gibi haklarını elinden alan bir kanun çıkartıldı. Buna rağmen mücadele devam etti,

Bundan sonraki hareketler 1960 dan sonra başlar. 1963 Kavel grevi ile gene grevler biribirini kovaladı. İşçiler hakları için direniyorlardı. Bu dönemde DİSK kuruldu ve işçi hakları için mücadeleye başladı.

1968 yılında işçiler akın akın DİSK'e geçiyorlardı. Patronlar bu durum karşısında DİSK'e geçişi önlemeye çalıştılar. Derby işçiler tarafından işgal edildi Lastik - İş'e geçmek istediler. Derby'den sonra daha bir çok işgaller oldu, Singer, demir - döküm ilk akla gelenler.

1969 sonlarında Gamak Direnişinde işçi sınıfı bir şehit daha verdi. Şerif Aygül, Ve sonunda 15 - 16 haziran şanlı direnişimiz geldi, DİSK'ten korkan patronlar, DİSK'i kapatmak için bir kanun çıkarmaya kalkıştılar. 100 bin işçi 2 gün boyunca direndi, Üç işçi şehit verdik. Sonunda sıkı yönetim ilân edildi, Sıkı yönetim ile işçi mücadelesini bastırmak isteyen iktidar aldandı, Ne DİSK yıkıldı ne de mücadele durdu,

Gislavet'te, Aliağa'da, Adana'da, Bossa ve Paktaş'ta işçiler yeni mücadeleler verdiler. Şehitler verdiler.

Kısacası 100 yıllık şanlı tarihimizde başarılı bir mücadele verdik, Hergün zafere biraz daha yaklaştık, Ve ispatladık ki;

İŞÇİ sınıfının MÜCADELESİ durdurulamaz,

İŞÇİ Derviş Karaabalı

FABRİKALARDAN HABERLER

SELNIKEL'de DURUM

İşçi kardeş;

Sizler gibi bir işçi olan ben, kendi açımızdan görüşlerimi bir noktada toplayacağım. Kısa bir süre kalan toplu sözleşme konusuna değinmek istiyorum. Şöyle ki; bundan önce yapılan ve karara varılan bütün maddeler ve şartlar patronların çıkarına uygundu. Ve bu şartları kabul etmek zorunda kalmıştık. Fakat bundan böyle bizler de geçinebilmek insanca yaşayabilmek için; güçlü ve kuvvetli sendikamızın desteği ve bizim de direnişimizle istemiş olduğumuz haklarımızı almak, emeğimizin karşılığını görmek bizim en tabii hakkımızdır. Fakat, hiçbir çaba gösterip, enerji sarfetmeden, ve de fert fert hakkımızı alamıyacağımız gibi parçalanmamız da kolay olacak ve patronların yüzünü güldürüp bizleri daha fazla ezmelerine fırsat verecektir. Bu nedenle haklarımızı toplu halde almak daha iyi netice sağlıyacaktır. Gereken her işlemi hiçbir şeyden çekinmeden yapmalıyız ve gücümüzü kabul ettirmeliyiz.

Selnikel'den bir işçi

LİLİ HABERLERİ

İşçi kardeşim: Bugün Türkiye'nin her tarafında; grev, işgal gibi işçi hareketleri görülmektedir. Bu hareketlere işçinin sırtından geçindiği halde onu hakkını vermeyen patronlar sebeb olmaktadır.

İşte size örneği : Ankara'dan 30 kilometre uzaklıkta Sincan Köyünde 80 işçisi olan Atom Boya ve Kimya Müessesesi vardır ve patronu özdemir Yarar'dır. Bu 80 işçisi olan fabrikada, kalorifer olmadığı halde, işçi sabahın o soğuğunda işe gitmekte ve bütün gün kendini ısıtamamaktadır. Patrondan toplu iş sözleşmesinde işçiye sabahları bir şişe süt verilmesi kararlaştırıldığı halde patron yarısı su olan bu sütün içilmesi için, sütleri işçilere dağıtan arkadaşa şöyle demektedir : Oğlum sütleri soğut ki işçi sütünü içerken zaman kaybı olmasın". Düşünün böyle bir patrona ne buyrulur, nasıl muamele edilir?

BİR İŞÇİ ARKADAŞ

Üstün Çelik'ten Ali TURNA evlendi

Üstün Çelik Fabrikası Sendika temsilcilerinden Ali TURNA arkadaşımız 31 Ocak 1971 Pazar günü dünya evine girdi. "ÖNCÜ İŞÇİ" kendisine ve eşi Gülsen'e mutluluklar diler.

ZAFERE KADAR HEP BİRLİKTE

(Baştarafı Sayfa 1'de)

eder ve destek olursa mücadelemiz de büyük bir güçlü olur.

İşte bunun için bizler bir işçi gazetesi çıkarmaya karar verdik. Bu gazete, değişik işyerlerinin işçilerini birleştirecek, onların istek ve mücadelesini temsil edecek bir ses olacaktır. Bu ses ne kadar çok işçiyi gazetenin etrafında toplarsa o kadar gür olacaktır. Bu gazete bizim malımız ve MÜCADELE SİLAHIMIZDIR.

İşçi arkadaşlar; Bu gazeteyi senin gibi işçi olan arkadaşlar çıkarmaktadır. Daha çıkarken ÖNCÜ İŞÇİ Ankara ve Eskişehir'de 7 fabrika işçilerini birleştirmiştir. ÖNCÜ İŞÇİ'ye çok yakında bir çok fabrikalar katılacaktır. Gazetemizde yazı yazanlar işçilerdir. Gazetemizin mali giderlerini karşılayanlar işçilerdir.

Gazetemize ÖNCÜ İŞÇİ ismini de 6 fabrika işçileriyle yaptığımız anket sonucu verdik. İşçi arkadaşlar, işçi sınıfımızın devrimde halkımıza önderlik edeceğini düşünerek bu ismi koydular.

İşçi arkadaşlar ÖNCÜ İŞÇİ:

— İşçi sınıfımızın mücadele bayrağı olacaktır.

— İşçi sınıfımıza sınıf bilincini ulaştıracaktır.

— İşçi sınıfımızın birlikte mücadelesini gerçekleştirecektir.

— Devrimci sendikaları güçlendirmeye çalışacaktır.

— İşçi sınıfımızın politik mücadelesini örgütleyecektir.

İşçi Arkadaş, ÖNCÜ İŞÇİ'ye abone ol, abone bul. MUTLAKA ÖNCÜ İŞÇİ'yle ilişki kur. Yazı yaz.

Bayer'de direniş

(Baştarafı Sayfa 1'de)

temsilcisi arkadaşları patron tarafından işten atılınca 250 işçi oturma grevine başladı. İşçiler "arkadaşlarımızı tekrar işe aldırmakta kararlıyız, Bayer işçisinin öncülerini atarak bizi sindireceklerini, beraberliğimizin bozulacağını sanan patron ve şürekası yanılmaktadır," dediler.

İşçi Arkadaş !

Fabrikanla ilgili haberleri öncü işçiye yaz

UYANAN DEMSAN İŞÇİLERİ

DEMSAN Çelik, kütük fabrikası, İstanbul yolunda kurulu bir fabrikadır. 70 işçi çalışır bu fabrikada. Ezilen sömürülen 70 işçi. Haftada 56 saat çalışan, 450 - 500 liraya bir ev geçindiren, patronun su diye tuzlu su içirdiği, ekmeği bile sayıyla verdiği 70 işçi.

İşte biz, DEMSAN işçileri, patronun bizlere yaptığı bu zulümlere dayanamıyarak topluca hap birden sendikaya girmeye karar verdik. Toplaşıp hep birden devrimci MADEN - İŞ Sendikasına geldik. Kaydolduk. Dedik ki "bizim hakkımızı MADEN - İŞ arar."

Ama patron bunu duyunca küplere bindi. Onun işçisi nasıl olur da sendikaya girerdi. Hem de MADEN - İŞ Sendikasına. Olamazdı.

Oldu DEMSAN işçisi Sendikaya girdi. Hemde MADEN - İŞ'e. Ve MADEN - İŞ Sendikasında kalmaya da kararlı DEMSAN işçisi,

Bir DEMSAN İşçisi

Entil'de grev

(Baştarafı Sayfa 1'de)

simizi ancak bu gazetede duyurabiliyoruz.

İnsanca yaşamak için mücadele ediyoruz. Hayat pahalılığı karşısında ezildik. Bizi iliğimize kadar sömürüyorlar. Bu durum karşısında mücadeleye karar verdik. Patron, hakkımız olanlardan birini bile vermedi. Grev kararı aldık. Sendikamız Maden - İş ile birlikte grevi beraber yürütüyoruz.. Arkadaşlarımız da bu işi sonuna kadar götürmekle kararlı. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Patron istediği kadar bizim karşımızda direnşin, istediği kadar haklarımızı vermemekte ısrar etsin, biz mutlaka başaracağız. Haklarımızı alacağız. Bunda kararlıyız.

Bütün arkadaşlar, patronunun ne olduğunu anladı. İktidarın patronlarla işbirliği yaptığı ortaya çıktı.

Bütün işçileri bizi desteklemeye çağırıyoruz.

HALİM BENİM

Çok derdim var şu düzende
Duyun dostlar halim benim
Dertleri tek tek yazanda
Görün dostlar halim benim

Çalışmışım bunca yıllar
Emeğimi aldı eller
Yanlarıma düştü kollar
Kalkmaz oldu kolum benim

Dayısı olan iş bulur
Kimsesiz açıkta kalır
Adalet böyle mi olur?
Geçit vermez yolum benim

Zam geldi vergiler ağır
Gözler kör kulaklar sağır
Bir fikir var : Vur kır devir
Görsün dünya halim benim

Muratsal İşçileri Maden-İşe Girdi

Muratsal Boru Fabrikasında çalışan işçiler haklarını almak için topluca Maden - İş sendikasına girdiler. Maden - İş'in eğitim çalışmalarına katılan işçiler kendi aralarında yaptıkları temsilci seçiminde NİYAZİ MALCANLI ve İSMET ÖZDEMİRİ seçtiler. Yedek temsilciliğe de ÖMER AKÇA seçildi.

Muratsal işçisi haklarını almakta kararlıdır.

Başyazı

(Baştarafı Sayfa 1'de)

mir Çelik Fabrikalarında yine işçi emeği ile meydana gelir. Ve beşinci kata kürekle harç atan yine işçi. Kapısı, penceresi, mobilyası emekten meydana gelir. Camları şişe cam fabrikalarında alın, teri göz nuru. İçtiği viski, şampanya, votka işçinin ve köylünün emeği. Hulâsa gözle görülen herşey emek ve alın teri.

Sermayeye gelince; gökten para inmez. Parayı insanlar yapmıştır. Kaynağı emekten alın terinden geliyor. Onun için en iyi hayat seviyesi işçinin olması gerekir.

İleride kafamızı kurcalayan her konuyu ÖNCÜ İŞÇİ'de bulacağınızı hatırlatarak hoşça kalın.

Emperyalizme karşı mücadele ortaktır

(Baştarafı Sayfa 2'de)

VAŞLARI yoğunlaştı. Ve bu dönemin sonunda MUTLAKA birçok ülkede nihai hedefi sosyalist iktidar olar DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARLARI kurulacaktır.

Sömürge halklarının ortak düşmanı emperyalizmdir. Emperyalizmin her ülkede müttefikleri vardır. Bunlar işbirlikçi burjuvazi, feodaller, emperyalizmle bütünleşmiş bürokratlar ve aracı - tefeci sınıf ve tabakalardır.

Bunun için en kararlı ve sonuna kadar devrimci tek sınıf İŞÇİ SINIFININ düşmanı emperyalizm ve işbirlikçileri olmaktadır,

İşçi sınıfı, haklarına öncülük ederek nihai zafere ulaşacaktır,

Böyle bir mücadele sonunda ZAFER DÜNYA HALKLARININ olacaktır,

Montaj İşçileri

(Baştarafı Sayfa 1'de)

kendileri. Mesela 300 bin liraya satılan Magirüs otobüsleri, son zamanlarda 680 bin liraya satılmağa başlanmıştır. Bundan dolayı, piyasayı kendileri durgunlaştırmakadır-lar.

ÖNCÜ İŞÇİ

Sahibi : Yusuf YILDIRIM
S. Müdür : Mete DURAL
Yönetim Yeri : Hanımeli Sk. 5/15 Sıhhıye — ANKARA
Dizgi ve Baskı : TÖYKO matbaası

GEÇEN YILIN İŞÇİ OLAYLARI

Derleyen :
Lili İşçisi
Mustafa DEMİR

BİR ŞEHİT DAHA VERDİK,

1, Ocak : Gamak Elektrik motorları fabrikası işçilerinin devrimci bir sendikayı seçmeleri üzerine patron, 124 devrimci işçiyi işten çıkardı. Bunun üzerine direnen işçilerin üzerine ateş açıldı, Ve Şerif Aygül arkadaş öldü. İşçi sınıfımız 1970 yılına omuzlarında şehit kardeşlerinin cenazesiyle girdiler.

OTOYOL GREVİ

11. Ocak : Otoyol montaj fabrikasında sendika temsilcisi işten çıkarılınca direnişe geçti. Silahtar Elektro Metal Fabrikasında da 500 işçi oturma grevi yaptılar.

CHRYZLER'DE AMERİKALI PATRONA KARŞI DİRENİŞ

20 Şubat : Gebze'deki Chrysler Sanayi Anonim şirketinin işçileri toplu iş sözleşmesi sonundan ileri sürdükleri şartları kabul etmeyen, Amerikalı patronun ve fabrikadan çıkan kamyonların satış temsilcileri olan işbirlikçi sermayedarların karşısında çetin bir mücadele verdiler, Amerikalı patronun lokavt kararına karşı işçiler iki ay yiğitce direndi. Sonunda işçilerin zaferinin tam olmasını üyesi oldukları sendikanın sarı sendika olması önledi.

KÖMÜR İŞÇİLERİ DİRENİŞİ

31. Mart : Ereğli Kömür İşletmelerinin Karadon bölgesinde altı bin maden işçisi ocaklara inmedi.

İZMİR'DE İŞGAL

8. Nisan : İzmir Balçova Klimasan Fabrikası işçilerin sendikalaşmalarına engel olunduğu için işgal edildi.

SUNGURLAR DİRENİŞİ

16. Nisan : Sungurlar Kazan Fabrikası, sendika anlaşmazlığı nedeniyle işgal edildi. Sendika ihtilafı yüzünden Zonguldak'ta altı bin işçi ocaklara inmedi.

6. Mayıs : Sungurlar Kazan Fabrikası ikinci defa işgal edildi.

14. Mayıs : Sungurlar işçiler yürüdüler.

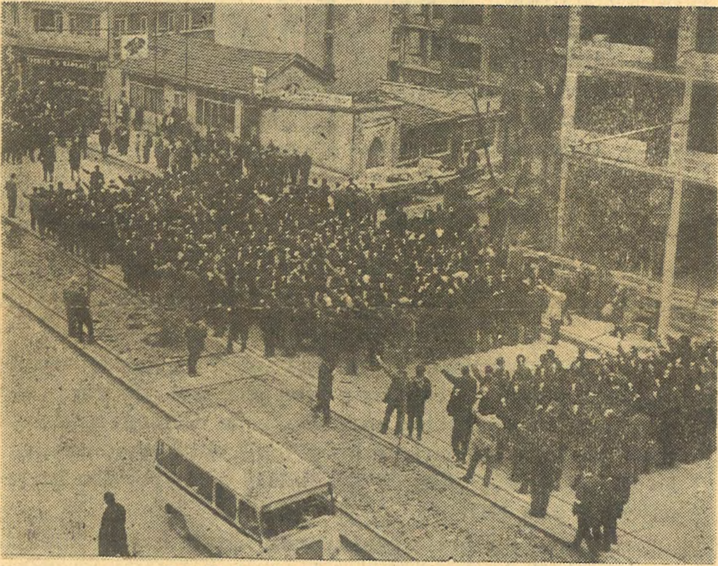
102 İŞYERİNDE BİRDEN GREV

17 Mayıs : Ges - İş 102 iş yerinde kademeli olarak greve başladı, hükümet hepsini erteledi.

ECA İŞGALİ

19. Mayıs : Kartal ECA Pres Döküm Sanayiinin 500 işçisi fabrikayı işgal ettiler. Arçelik, Vinileks Singer işçileri ve diğer civar fabrika işçileri, bu direnişi desteklediler. Zafer tabii ki ECA işçilerinin oldu.

(Devamı gelecek Sayıda)

Şerif Aygül Arkadaşın cenaze töreni

GÜCÜMÜZ BİRLEŞMEK–TEŞKİLATLANMAKTIR

İşçinin işverene karşı daha kuvvetli olabilmesi ve hakkını alabilmesi için birlik ve beraberlik olması gerek. Birlik ve beraberlik olursa işçi alacağı ücreti kendi tayin eder, işine başlayacağı ve işini bırakacağı saati bilir ve en önemlisi sebepsiz yere işten atılmaz. Çünkü işçinin birlik ve beraberliği dünyanın en büyük kuvvetidir.

İşçnin birlik ve beraberliğinden teşkilâtlar doğar. İşte işçiler bu teşkilâtlar sayesinde haklarını daha kolay ve daha güçlü olarak ararlar. İşçinin haklarını arayan teşkilâtlara SENDİKA denir. İşçi birleşeceği sendikayı bilmeli, iplerini patronların tuttuğu sarı sendikalarda değil, devrimci sendikalarda birleşmelidir.

Bütün dünyada görüldü ki, işçiler kendi faydaları açısından çeşitli teşkilâtlarda toplanıyorlar. İçinde teşkilâtlanacağımız, birleşeceğimiz ilk örgüt sendikadır.

Dünyada ilk sendikalar bundan 200 yıl kadar evvel kurulmuştur. Türkiye'deki ilk sendika ise 1895'te İstanbul'daki Tophane Fabrikasında Amele Cemiyeti adı altında kurulmuştur.

İşçilerin en büyük teşkilâtı ise kendi öz partileridir.

İLK İŞÇİ TEŞKİLÂTI OSMANLI AMELE CEMİYETİ

1895 yıllarında Osmanlı İmparatorluğunda işçiler 15 - 16 saat çalıştırılırlardı. Hafta tatilleri yoktu. Hiçbir sosyal hakları olmadığı gibi ücretleri de çok düşüktü. Kısacası birer köleydiler.

İşte bu tarihte Tophane Fabrikasında çalışan işçiler bir araya gelerek 8 arkadaşlarını seçtiler. Seçilen 8 işçi fabrikadaki arkadaşlarının birliklerinin kuvvetlenmesi için ve haklarını aramak için bir teşkilât kurdular. Osmanlı Amele Cemiyeti.

Osmanlı Amele Cemiyeti, o zamanın ağır kanunlarına ve polisin bütün baskılarına rağmen bir yıl boyunca mücadele etti. Fakat bir yıl sonra işçinin hakkını vermek istemeyen, onun birleşip, teşkilâtlanmasından korkan hükümet tarafından kapatıldı. Üyelerinin bir çoğu sürgüne gönderildi. Kısacası işçi sınıfımızın bu ilk birliği öldürüldü. Ama yok edilemedi.

İşçi sınıfının mücadelesi o günden sonra durmadı. Hep devam etti. İşçilerin mücadelesi bir birçok haklar alındı. Ve artık sendikalar kurmak, siyasî partiler kurmak işçilerin en tabiî hakkı haline geldi.

İŞÇİLER SENDİKALI OLMALIDIR

Eğer devrimci bir sendikanın üyesi isek, ona daha da bağlanmalıyız. Çevremizdeki işçi arkadaşların da devrimci sendikalara geçmesi için çalışmalıyız.

Eğer TÜRK - İŞ gibi sarı bir sendikanın üyesi isek ilk fırsatta buradan ayrılıp bizim kendi gerçek sendikamıza geçmeliyiz.

İşçi Kâmil Arkadaş

KARANLIKTAN – AYDINLIĞA

İşgücümüzü Ankara'da en az 225 kuruşu fabrika sahibine (sermaye sahibine veya kapitaliste) satarak geçiniriz. İçgücümüzü satarak aldığımız para karşılığında patrona mal üretiriz. Bu bakımdan Ankara'daki Hafif Metal işçileri Üstünçelik işçileri, Selnikel işçileri, Lili fabrikası işçileri, Kırıkkale işçileri, Traktör fabrikası işçileri, İstanbul'daki Arçelik işçileri, Türk Demir Döküm işçileri, Magirüs Montaj Fabrikası işçileri hep birbirimize benzeriz. *Adana'daki Bossa ve diğer dokuma fabrikaları işçileri de bize benzerler veya biz onlara benzeriz. Zoguldak kömür madenleri işçileri, İzmit ve Gebze'de çalışan işçiler, yani tüm fabrikalarda çalışan işçiler birbirimize benzeriz. NEDEN? İşgücümüzü, çalışma gücümüzü; saat ücreti, yevmiye veya bir aylık ücret karşılığında patrona (kapitaliste) satarız. Ve ona mal üretiriz. İşte bunun için birbirimize benzeriz. Patron bize benzemez. Çünkü o, işgücünü satmaz. Kime satsın? O, mal üretmez. Bizim ürettiğimize sahip çıkar. Bu yüzden patronlar bize benzemez.*

Artık şunu söyliyebilir miyiz? Biz fabrikalarda çalışan işçiler bir sınıfız: İŞÇİ SINIFI. Patronlar ve onlara uşaklık edenler bir sınıf: KAPİTALİST veya SERMAYEDARLAR SINIFI. Bu iki sınıfı birbirinden ayıran esaslı ayırım şu oluyor: İŞÇİ SINIFI üretiyor, SERMAYEDAR SINIFI üretilene sahip çıkıyor, el koyuyor.

Peki, nasıl oluyor da sermayedarlar sınıfı ürettiğimiz mallara sahip çıkıyor?

SERMAYEDARLAR SINIFININ kazancının kaynağı nerede?

SERMAYEDAR SINIF bizi çalışmaya, üretmeye nasıl zorluyor?

Fabrikanın kurulmasında SERMAYEDAR SINIF parayı, sermayeyi nereden buluyor?

İŞÇİ SINIFI'nın sendikalara girmesine patronlar neden karşı çıkıyorlar? Patronlar, işçilerin Sarı Metal - İş'e girmesini, Türk - İş'e bağlanmasını neden istiyorlar?

Sermayedarlar, işiçlerin Maden İş'e, DİSK'e girmelerini neden istemiyorlar?

İŞÇİLERİN çocuklarına neden yüksek tahsil yapma imkânı sağlanmıyor?

Neden Hayat Pahalılanıyor?

Ve günün yirmidört saatinde karşımıza çıkan bir sürü soru. NEDEN? NEDEN? NEDEN?

Türkiye'de çıkan birçok gazete hem de büyük gazete neden bu sorulara cevap vermiyor?

Neden bu gazeteler cinayet haberleri ve çıplak kadın resimleri ile dolu?

Neden Hürriyet Gazetesi, Üstünçelik Fabrikasındaki işgali, Maks Makine'deki kanunsuz, ve insafsız haksız lokavtı yazmıyor?

Neden biz İŞÇİLERİN nasıl sömürüldüğü anlatılmıyor?

Neden Türkiye'de grevler, fabrika işgalleri oluyor?

Neden köylüler Toprak işgalleri yapıyor?

Neden Türkiye'de bu kadar çok hapishane var?

Neden geçimimiz gün geçtikçe zorlaşırken, politikacılar, Türkiye'nin kalkındığını nurlu ufuklara yakın olduğumuzu söyleyip niye bizi aldatmak, kandırmak istiyorlar.

Neden sadece Sermaye sahiplerinin, Fabrika sahiplerinin kalkındığını söylemiyorlar?

İşte, bu köşede bütün bunların cevaplarını kendi fabrikalarımızdan yola çıkarak anlatacağız.

işçi sınıfı ve sermayedar sınıfı ayrı iki sınıftırlar

